

SUBIECTUL GENERAL:
**NOE, DANIEL ȘI IOV — MODELE DE TRĂIRE A UNEI VIAȚI BIRUITOARE
PE LINIA VIAȚII PENTRU A ÎNDEPLINI ECONOMIA LUI DUMNEZEU**

Mesajul unu

A trăi și a lucra potrivit viziunii epocii pentru a schimba epoca

Lectură biblică: Ezech. 14:14, 20; Gen. 6:8; Mat. 24:37-39; Dan. 2:34-35; Iov 42:5-6

I. Noe, Daniel și Iov sunt modele care ne dezvăluie cum să trăim o viață biruitoare pe linia vieții pentru a îndeplini economia lui Dumnezeu; aceasta înseamnă a trăi și a lucra conform viziunii epocii pentru a schimba epoca — Ezech. 14:14, 20; Gen. 2:9; Apoc. 2:7; 22:1-2; Mat. 24:37-39, 45-51; Dan. 2:34-35; Fapte 26:19; 2 Tim. 4:8.

II. Viața lui Noe, a lui Daniel și a lui Iov dezvăluie distribuirea Dumnezeului Triunic în poporul Său ales pentru a îndeplini economia Sa:

- A. În Noe Îl vedem pe Dumnezeu Tatăl în dorința și planul Său pentru clădirea Sa și în credințioșia Sa eternă în păstrarea legământului Său, a cuvântului Său — Gen. 9:12-17; 1 Cor. 1:9; 1 Ioan 1:9; Apoc. 4:3; 21:19-20.
- B. În Daniel Îl vedem pe Cristos Fiul, centralitatea și universalitatea mișcării lui Dumnezeu, și a doua Sa venire ca Fiul Omului — Dan. 7:13-14; 10:4-9.
- C. În Iov Îl vedem pe Dumnezeu Duhul în lucrarea Sa de transformare pentru a duce la îndeplinire ceea ce este ascuns în inima lui Dumnezeu, astfel încât să-L putem câștiga pe Dumnezeu ca să devenim Dumnezeu în viață, în natură și în înfățișare, dar nu în Dumnezeire pentru expresia corporativă a lui Dumnezeu — Iov 10:13; 42:5-6; Efes. 3:9; 2 Cor. 3:18.

III. „Dar Noe a găsit har în ochii lui Iehova” — Gen. 6:8:

- A. Viața și lucrarea lui Noe arată cât de mult poate să facă harul pentru oamenii căzuți; harul este Cristosul minunat, care ne poartă poverile, făcând totul în noi, în locul nostru, pentru savurarea noastră — vv. 1-14; Mat. 24:37-39; 2 Cor. 12:7-9:
 - 1. Carnea este prezența diavolului, iar harul este prezența lui Dumnezeu; pentru ca noi să putem înfrunța prezența lui Satan, avem nevoie de prezența lui Dumnezeu — Gen. 6:3, 8; Rom. 7:17-21; Evr. 4:16; 1 Cor. 15:10.
 - 2. Rezultatul harului este dreptatea; prin puterea harului, prin tăria harului și prin viața harului, putem fi drepti înaintea lui Dumnezeu, unii față de alții și chiar față de noi înșine — Rom. 5:17, 21; 2 Pet. 2:5.
- B. Noe a umblat cu Dumnezeu și a construit arca pentru îndeplinirea economiei lui Dumnezeu — Gen. 6:8-22; Evr. 11:7; 1 Pet. 3:20-21; Mat. 16:18:
 - 1. Prima clădire a lui Dumnezeu din Scripturi este arca lui Noe, care Îl simbolizează pe Cristos, clădirea lui Dumnezeu cu omul; clădirea lui Dumnezeu este un om-Dumnezeu — Ioan 1:14; 2:19; 1 Cor. 3:9, 16-17; Apoc. 21:2, 22; Efes. 2:22; Ps. 27:4.
 - 2. Construirea arcei simbolizează zidirea Cristosului corporativ, biserica, Trupul lui Cristos, cu elementul bogățiilor lui Cristos ca material de construcție — Mat. 16:18; 1 Cor. 3:9-12a; Efes. 3:8-10; 4:12.

3. Cele trei niveluri ale arcei Îl reprezintă pe Dumnezeu Triunic prin prisma experimentării Lui de către noi; Duhul, simbolizat de nivelul de jos, ne aduce la Fiul (1 Pet. 1:2; Ioan 16:8, 13-15), iar Fiul ne aduce mai sus în experiența noastră la Tatăl (14:6; Efes. 2:18; 1 Ioan 1:5; 4:8).
4. La al treilea nivel al arcei era o singură fereastră, îndreptată spre ceruri, ceea ce înseamnă că în biserică, clădirea lui Dumnezeu, există o singură revelație și o singură viziune prin unica slujbă nouotestamentară — Gen. 6:16; Fapte 26:19; Prov. 29:18a; 1 Tim. 1:3-4; 2 Cor. 3:6-9; 4:1.

IV. „Dar Daniel și-a pus în inimă să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului” — Dan. 1:8:

- A. Toți aceia care sunt folosiți de Dumnezeu pentru a schimba epoca sunt nazireii de astăzi, cei care se oferă de bunăvoie Domnului în splendoarea consacrării lor — Num. 6:1-8; Ps. 110:3; comp. cu Jud. 7:13-18.
- B. În Daniel vedem caracteristicile oamenilor care schimbă epoca:
 1. Daniel s-a separat de o epocă ce îl urma pe Satan — Dan. 1:8; 4:26; 5:23; Fil. 3:13-14; Apoc. 2:13.
 2. Daniel s-a unit cu dorința lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu — Dan. 9:2-4; 2 Tim. 3:14-17; 1:13-15; comp. cu Neem. 8:8, 13; Deut. 17:18-20.
 3. Daniel a cooperat cu Dumnezeu prin rugăciune — Dan. 6:10; 9:17; 10:1-21.
 4. Daniel era un om gata să se sacrifice, cu un duh de martir — 1:8; 6:10.

V. „Atunci Iehova a răspuns lui Iov” (Iov 38:1a); „Atunci Iov a răspuns lui Iehova” (42:1a); „Și Iehova a întors robia lui Iov” (v. 10a *lit.*):

- A. Logica prietenilor lui Iov era conform liniei pomului cunoștinței binelui și răului, gândind că suferințele lui Iov erau legate de judecata lui Dumnezeu; însă suferințele lui Iov erau mistuirea lui Dumnezeu pentru ca Dumnezeu să-l câștige pe Iov, astfel încât el să-L poată câștiga mai mult pe Dumnezeu — 9:15; 11:12; 13:4; Fil. 3:8, 12-13:
 1. Intenția lui Dumnezeu cu Iov a fost să-l dărâme pe Iov cel natural în perfecțiunea și corectitudinea sa, ca El să poată construi un Iov înnoit în natura și atributele lui Dumnezeu — Iov 1:1; Tit 3:5.
 2. Intenția lui Dumnezeu a fost să-l ducă pe Iov într-o căutare mai profundă după Dumnezeu pentru ca Iov să-și dea seama că ceea ce-i lipsea în viața sa umană era Dumnezeu Însuși, astfel ca el să-L urmărească pe Dumnezeu, să-L câștige pe Dumnezeu și să-L exprime pe Dumnezeu — Col. 2:19.
 3. Intenția lui Dumnezeu a fost să-l aducă pe Iov pe linia pomului vieții și să-l facă pe Iov un om al lui Dumnezeu — Gen. 2:9; 1 Tim. 6:11; 2 Tim. 3:17; Efes. 3:14-21.
- B. Cartea Iov ne revelează că Biblia, formată din șaiszeci și șase de cărți are un singur rol: ca Dumnezeu în Cristos prin Duhul să Se distribuie în noi pentru a fi viața noastră, natura noastră și totul al nostru, ca noi să-L trăim pe Cristos și să-L exprimăm pe Cristos; acesta ar trebui să fie principiul care ne guvernează viața — Iov 10:13; Efes. 3:9; Fil. 3:8-9; Efes. 1:22-23; 2:15; Apoc. 21:2.
- C. Calea de a trăi și de a lucra în acest principiu este să fim și să facem totul prin Duhul, cu Duhul, în Duhul și prin Duhul prin exersarea duhului nostru — Gal. 5:25; Rom. 8:4; Fil. 3:3; Apoc. 2:7; 22:17a.

Mesajul doi

Noe — viața și lucrarea care pot să schimbe epoca

Lectură biblică: Gen. 6:5-22; 7:13, 16; Evr. 11:7

I. Viața lui Noe a fost o viață care a schimbat epoca — Fil. 1:19-21a:

- A. Dumnezeu i-a arătat lui Noe adevărata situație a epocii corupte în care trăia — Gen. 6:3, 5, 11, 13; Mat. 24:37-39; 2 Tim. 3:1-3.
- B. „*Dar Noe a găsit trecere [har] în ochii lui Iehova*” — Gen. 6:8:
 - 1. Atunci când Satan a făcut tot posibilul să provoace distrugere, au existat întotdeauna câțiva care au găsit har în ochii lui Dumnezeu pentru a deveni cei care schimbă epoca — comp. cu Dan. 1:8; 9:23; 10:11, 19.
 - 2. Scopul principal al consemnării din Geneza nu este de a arăta căderea, ci de a arăta cât de mult poate face harul lui Dumnezeu pentru oamenii căzuți; harul este Însuși Dumnezeu, prezența lui Dumnezeu, savurat de noi pentru a fi totul pentru noi și pentru a face totul în noi, prin noi și pentru noi; harul este Dumnezeu care vine la noi pentru a fi rezerva noastră de viață, puterea noastră și totul al nostru — Ioan 1:14, 16-17; Apoc. 22:21:
 - a. Cei care Îl iubesc pe Domnul au parte de savurarea Sa ca har — Efes. 6:24; Ioan 21:15-17.
 - b. Noi savurăm harul Domnului Isus Cristos ca rezerva abundentă a Dumnezeului Triunic prin exersarea duhului nostru omenesc — Evr. 10:29b; Gal. 6:18; Fil. 4:23; Flm. 25; 2 Tim. 4:22.
 - c. Cuvântul lui Dumnezeu este cuvântul harului — Fapte 20:32; Col. 3:16; comp. cu Ier. 15:16.
 - d. Noi Îl experimentăm pe Dumnezeul Triunic procesat ca har al vieții atunci când ne întâlnim cu sfinții pe terenul unității — Ps. 133:3; 1 Pet. 3:7; Fapte 4:33; 11:23.
 - e. Noi putem să-L experimentăm pe Domnul ca har multiplicat și atotsuficient în mijlocul suferințelor și încercărilor noastre — 2 Cor. 12:9.
 - f. Trebuie să ne ostenim pentru Domnul în puterea harului Său — 1 Cor. 15:10, 58; 3:12.
 - g. Trebuie să fim buni administratori ai harului felurit al lui Dumnezeu — 1 Pet. 4:10; Efes. 3:2; 2 Cor. 1:15; Efes. 4:29.
 - h. Prin puterea harului, tăria harului și viața harului, putem fi dreți înaintea lui Dumnezeu și unii față de alții; harul produce dreptate — Evr. 11:7; Rom. 5:17, 21.
- C. La fel ca străbunicul său Enoh (Gen. 5:22-24), Noe a umblat cu Dumnezeu prin credință (6:9; Evr. 11:7), care a fost elementul divin al lui Dumnezeu transmis și infuzat în el pentru a fi capacitatea sa de a crede (Rom. 3:22); astfel, el a devenit moștenitorul și vestitorul dreptății (2 Pet. 2:5) ca un protest împotriva acelei generații rele; dreptatea lui Noe a întărit poziția lui Dumnezeu pentru a-și executa judecata asupra acelei generații fără Dumnezeu.
- D. Arca pe care a construit-o Noe este un tip reprezentativ al Cristosului practic și prezent ca mântuire a lui Dumnezeu, iar a construi arca înseamnă a-L zidi pe Cristosul practic și prezent ca mântuire a lui Dumnezeu în experiența noastră pentru zidirea Trupului lui Cristos în calitate de Cristos corporativ; potrivit cu Filipeni, aceasta înseamnă a ne lucra propria mântuire — Fil. 2:12-13:

1. A construi arca înseamnă a ne lucra propria mântuire, adică să-L zidim pe Cristos în experiența noastră pentru zidirea Trupului lui Cristos, Cristosul corporativ.
2. Lucrul la care Noe a lucrat și în care a intrat a fost mântuirea lui Dumnezeu, arca; ar trebui să avem un Cristos practic și prezent în care să putem intra ca mântuire a lui Dumnezeu.
3. Mântuirea din Filipeni 2:12 nu este mântuirea veșnică de condamnare și de lacul de foc, ci mântuirea zilnică și constantă, care este Cristos ca persoană vie; deși avem mântuirea veșnică, avem nevoie de o mântuire suplimentară din generația strâmbă și perversă — v. 15.
4. Astăzi traversăm pasajul mântuirii lui Dumnezeu; am intrat în acest pasaj și trecerea noastră prin acest pasaj este lucrarea propriei noastre mântuirii:
 - a. Pe măsură ce Noe construia mai mult arca, el traversa mai mult mântuirea lui Dumnezeu și, în final, el a intrat în ceea ce a lucrat — Gen. 7:7.
 - b. Însuși Cristosul pe care Îl construim astăzi în experiența noastră devine mântuirea noastră viitoare; într-o zi, sub suveranitatea lui Dumnezeu, vom intra în Însuși Cristosul pe care L-am construit.
 - c. Chiar și astăzi, dacă Îl construim pe Cristos în experiența noastră, vom putea să rămânem în Cristos, să locuim în Cristos — Ioan 15:5:
 - (1) A-L zidi pe Cristos în experiența noastră înseamnă a-L iubi pe Domnul, a vorbi cu El chemând numele Său și a avea părtășie cu El, trăind prin El și umblând împreună cu El zi după zi și ceas de ceas pentru a fi un „împreună-umblător” cu Dumnezeu, astfel încât să putem fi un împreună-lucrător cu Dumnezeu — Gen. 5:22-24; 6:9.
 - (2) Apoi Îl zidim pe Cristos în experiența noastră, astfel încât să putem intra în El ca mântuire a noastră.
5. Toate cele patru capitole din Filipeni se referă la persoana vie, atotinclusivă a lui Cristos ca mântuire a noastră:
 - a. În Filipeni 1 mântuirea este să-L trăim pe Cristos și să-L mărim pe Cristos în orice împrejurare.
 - b. În Filipeni 2 mântuirea este să-L reflectăm pe Cristos, ținând sus cuvântul vieții.
 - c. În Filipeni 3 mântuirea este dreptatea lui Dumnezeu, adică Dumnezeu Însuși întrupat în Cristos.
 - d. În Filipeni 4 mântuirea este Cristos Însuși ca viața care este adevărată, demnă, dreaptă, pură, plăcută, vorbită de bine și plină de virtute și laudă.

II. Lucrarea lui Noe a fost o lucrare care a schimbat epoca — 2 Cor. 6:1; Mat. 16:18; 1 Cor. 3:12:

- A. Dumnezeu i-a dat lui Noe o revelație atotinclusivă, o revelație suplimentară, revelația de a construi arca, care era calea prin care Dumnezeu avea să pună capăt generației corupte și să introducă o nouă epocă; Noe a construit arca nu conform propriei imaginații, ci absolut conform revelației lui Dumnezeu și a instrucțiunilor divine prin credință — Gen. 6:15a; Evr. 11:5-7; comp. cu Exod 25:9; 1 Cron. 28:11-19; 1 Cor. 3:10-12; Efes. 2:20a:

1. Arca este un tip reprezentativ al lui Cristos (1 Pet. 3:20-21) — nu doar a Cristosului individual, ci și a Cristosului corporativ, biserica, care este Trupul lui Cristos și omul nou pentru a finaliza Noul Ierusalim — Mat. 16:18; 1 Pet. 3:20-21; 1 Cor. 12:12; Efes. 2:15-16; Col. 3:10-11; Apoc. 21:2.
 2. Construcția arcei simbolizează zidirea Cristosului corporativ cu elementul bogățiilor lui Cristos ca material de construcție, de către cei care lucrează împreună cu Dumnezeu — 1 Cor. 3:9-12a; Efes. 4:12; 2:22.
 3. Această construire este introducerea lui Cristos în oameni pentru a-i zidi împreună, făcută de Cristos, astfel încât ei să poată deveni manifestarea lui Dumnezeu în carne — 1 Tim. 3:15-16; 1 Cor. 3:9a, 10, 12; Rom. 11:36.
- B. Prin faptul că a construit arca și a intrat în ea, Noe nu a fost doar salvat de judecata lui Dumnezeu asupra acelei generații rele prin potop, ci a fost și separat de acea generație și a introdus o nouă epocă — Gen. 6:5-22.
- C. Tot așa și noi, zidind biserica și intrând în viața de biserică, vom fi salvați de judecata lui Dumnezeu asupra generației rele de astăzi prin necazul cel mare și vom fi separați de această generație pentru a fi introduși într-o nouă epocă, epoca mileniului — Evr. 11:7; Mat. 24:37-39; Luca 17:26-27; 21:36; Apoc. 3:10.
- D. Lungimea arcei era de trei sute de coți, lățimea de cincizeci de coți și înălțimea de treizeci de coți (Gen. 6:15); numerele de bază din clădirea lui Dumnezeu sunt trei și cinci (comp. cu Exod 27), care simbolizează contopirea Dumnezeului Triunic cu omul prin distribuirea Sa divină. (2 Cor. 13:14; Efes. 4:4-6).
- E. Arca avea trei niveluri, cel de jos, al doilea și al treilea — Gen. 6:16:
1. Cele trei secțiuni ale tabernaculului simbolizează profunzimile în care trebuie să intrăm cu toții; cele trei niveluri ale arcei semnifică înălțimea pe care trebuie să o atingem cu toții.
 2. Cele trei niveluri ale arcei Îl simbolizează pe Dumnezeul Triunic; Duhul ne aduce la Fiul, iar Fiul ne aduce la Tatăl; când ajungem la Tatăl, suntem la al treilea nivel — Luca 15:4-7, 8-10; 18-23; Efes. 2:18.
 3. Trebuie să intrăm în cea mai profundă și mai înaltă intimitate cu Dumnezeul nostru Triunic, astfel încât El să ne poată aduce la „al treilea nivel” pentru a ne arăta misterele, secretele și comorile Sale ascunse — 1 Cor. 2:9; 2 Cor. 2:10; Exod 33:11.
- F. Arca avea o deschidere spre ceruri pentru lumină — Gen. 6:16:
1. Cuvântul ebraic pentru *deschidere* are aceeași rădăcină ca și cuvântul pentru *amiază*; aceasta înseamnă că atunci când te afli sub deschidere, fereastra, ești la amiază și ești plin de lumină — comp. cu Prov. 4:18.
 2. Așa cum în arcă era o singură fereastră, o deschidere, există o singură fereastră, o singură revelație și o singură viziune printr-o singură slujbă în clădirea lui Dumnezeu — Fapte 26:19; Gal. 1:6-9; 1 Tim. 1:3-4; comp. cu 2 Împ. 2:2, 9, 13-15.
- G. Există o singură ușă, o singură intrare în arcă; această singură ușă este Cristos — Gen. 7:13, 16; Ioan 10:9:
1. Intrarea lui Noe în arcă este un tip reprezentativ al intrării noastre în Cristos — Ioan 3:16; Gal. 3:27.
 2. Odată ce am crezut în Domnul Isus, suntem „închiși” de Dumnezeu înăuntru, fără nicio cale de a ieși din El — comp. cu Ioan 10:28-29; Ps. 139:7-12.

- H. Arca era făcută din lemn de gofer, un soi de chiparos, un lemn rășinos care poate rezista atacului apei; acesta este un simbol al Cristosului răstignit, care poate rezista apelor morții — Gen. 6:14; Fapte 2:24.
- I. Arca era tencuită pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală, care este un tip reprezentativ al sângelui mântuitor al lui Cristos, care acoperă clădirea lui Dumnezeu pe dinăuntru și pe dinafară — Gen. 6:14; Evr. 9:14; Exod 12:13.
1. Cuvântul ebraic pentru smoală are aceeași rădăcină ca și cuvântul pentru ispășire, care înseamnă „a acoperi”; Noe și familia sa au fost salvați de judecata potopului de către smoala de pe arcă, ceea ce înseamnă că credincioșii în Cristos sunt salvați de judecata lui Dumnezeu prin sângele răscumpărător al lui Cristos — Rom. 5:9.
 2. Ori de câte ori privim la sânge, avem pace; ori de câte ori Dumnezeu privește la sânge, El este mulțumit; ori de câte ori Satan privește la sânge, este incapabil să atace; ori de câte ori îngerii privesc la sânge, ei se bucură — Apoc. 12:11.
- J. Apa prin care a trecut Noe este un simbol al apei botezului — 1 Pet. 3:20-21:
1. Smoala de pe arcă, care simbolizează sângele lui Cristos, l-a salvat pe Noe de judecata potopului, în timp ce apa potopului, care simbolizează apa botezului, nu numai că a judecat lumea, ci l-a și separat pe Noe de epoca rea — Exod 14:26-30; Fapte 2:40-41.
 2. Apa potopului l-a eliberat pe Noe din vechiul mod de viață într-un mediu nou; în același fel, apa botezului ne eliberează din modul de viață zadarnic pe care l-am moștenit, într-un mod de viață în înviere în Cristos — Rom. 6:3-5.

Mesajul trei

Victoria biruitorilor văzută în Daniel și tovarășii săi

Lectură biblică: Dan. 1—6

I. „Cei înțelepți vor străluci ca strălucirea cerului și cei ce vor învăța pe mulți să umble în neprihănire vor străluci ca stelele în veac și în veci de veci.” — Dan. 12:3; comp. cu cap. 1—6:

- A. Fiecare persoană din bisericile locale ar trebui să fie o stea strălucitoare, un duplicat al Cristosului ceresc în calitate de Stea vie (Num. 24:17; Apoc. 22:16; comp. cu Mat. 2:2); stelele sunt cei care strălucesc în întuneric și îi întorc pe oameni de pe calea greșită pe calea cea bună (Apoc. 1:20).
- B. Biruitorii, fiind stele strălucitoare, sunt mesagerii bisericilor, aceia care sunt una cu Cristos ca Mesager al lui Dumnezeu și care Îl posedă pe Cristosul actual ca mesajul viu și proaspăt trimis de Dumnezeu poporului Său — v. 20—2:1; Mal. 3:1.
- C. Există două moduri de a deveni o stea biruitoare — în primul rând, prin intermediul Bibliei și, în al doilea rând, prin Duhul intensificat de șapte ori:
 1. „Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare, la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineată în inimile voastre” — 2 Pet. 1:19:
 - a. Petru a comparat cuvântul profeției din Scriptură cu o lampă care strălucea într-un loc întunecat; aceasta indică faptul că (1) această epocă este un loc întunecat în noaptea întunecată (Rom. 13:12) și toți oamenii acestei lumi se mișcă și acționează în întuneric (comp. cu 1 Ioan 5:19); și (2) cuvântul profetic al Scripturii, fiind o lampă strălucitoare pentru credincioși, transmite lumină spirituală care strălucește în întunericul lor (nu doar cunoștința în litere pentru înțelegerea lor mentală), îndrumându-i să intre într-o zi luminoasă, chiar să treacă prin noaptea întunecată până în ziua în care apariția Domnului zorește.
 - b. Înainte de zorii apariției Domnului, steaua dimineții se ridică în inimile credincioșilor, care sunt iluminați și luminați, acordând atenție cuvântului strălucitor al profeției din Scriptură; dacă ținem seama la cuvântul din Biblie, care strălucește ca o lampă într-un loc întunecat, vom avea înălțarea Sa în inimile noastre pentru a străluci în întunericul apostaziei în care ne aflăm astăzi, înainte de apariția Sa reală ca steaua de dimineată — Apoc. 2:28; 22:16; 2 Tim. 4:8.
 2. „Iată ce zice Cel ce are cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu și cele șapte stele” — Apoc. 3:1:
 - a. Cele șapte Duhuri sunt una cu cele șapte stele, iar cele șapte stele sunt una cu cele șapte Duhuri.
 - b. Cele șapte Duhuri ale lui Dumnezeu împuternicesc biserica să fie vie în mod intens, iar cele șapte stele o împuternicesc să strălucească intens.
 - c. Duhul intensificat de șapte ori este viu și nu poate fi niciodată înlocuit cu literele moarte ale cunoștinței — 2 Cor. 3:6.

- d. Cele șapte stele sunt mesagerii bisericilor; ei sunt cei spirituali din biserică, cei care poartă responsabilitatea pentru mărturia lui Isus; aceștia ar trebui să fie de natură cerească și ar trebui să fie într-o poziție cerească precum stelele — Apoc. 1:20.

II. Principiul recâștigării Domnului este văzut cu „Daniel și tovarășii săi” (Hanania, Mișael și Azaria), care erau absolut una cu Dumnezeu în victoria lor asupra planurilor lui Satan — Dan. 2:13, 17; comp. cu Apoc. 17:14; Mat. 22:14:

- A. În diabolica sa ispitire a lui Daniel și a tovarășilor săi, Nebucadnețar le-a schimbat numele, care indicau faptul că ei îi aparțin lui Dumnezeu, cu nume care îi făceau să fie uniți cu idoli — Dan. 1:6-7:
 1. Numele Daniel, care înseamnă „Dumnezeu este judecătorul meu”, a fost schimbat în Belșațar, însemnând „prințul lui Bel” sau „favoritul lui Bel” — Isa. 46:1.
 2. Numele Hanania, care înseamnă „Iah a dat cu îndurare” sau „favorizat de Iah”, a fost schimbat în Șadrac, adică „luminat de zeul soarelui”.
 3. Numele Mișael, care înseamnă „cine este ceea ce este Dumnezeu?” a fost schimbat în Meșac, însemnând „Cine poate fi ca zeița Șac?”
 4. Numele Azaria, care înseamnă „Iah a ajutat”, a fost schimbat în Abed-nego, adică „slujitorul credincios al lui Nego, zeul focului”.
- B. Daniel și tovarășii săi au fost victorioși asupra dietei demonice — Dan. 1:
 1. Ispita diavolească a lui Nebucadnețar a fost mai dintâi de a-i seduce pe cei patru descendenți străluciți ai aleșilor înfrânți ai lui Dumnezeu, Daniel și cei trei tovarăși ai săi, ca să fie pângăriți prin a se împărtăși din mâncarea lui necurată, mâncare oferită idolilor.
 2. Faptul ca Daniel și tovarășii săi să mănânce acea hrană ar fi fost să ia în ei pângărirea, să ia idolii și astfel să devină una cu Satan — comp. cu 1 Cor. 10:19-21.
 3. Când Daniel și tovarășii săi au refuzat să mănânce mâncarea necurată a lui Nebucadnețar și au ales în schimb să mănânce legume (Dan. 1:8-16), în principiu ei au respins pomul cunoașterii binelui și răului (comp. cu Gen. 3:1-6) și au luat pomul vieții, ceea ce i-a făcut să fie una cu Dumnezeu (comp. cu 2:9, 16-17).
 4. Recâștigarea Domnului este recâștigarea faptului de a-L mânca pe Isus pentru zidirea bisericii — vv. 9, 16-17; Apoc. 2:7, 17; 3:20.
 5. Îl putem mânca pe Isus mâncând cuvintele Sale și fiind atenți să contactăm și să fim împreună cu cei care Îl cheamă dintr-o inimă curată — Ier. 15:16; 2 Tim. 2:22; 1 Cor. 15:33; Prov. 13:20.
- C. Daniel și tovarășii săi au fost victorioși asupra orbirii diabolice care îi împiedică pe oameni să vadă marea imagine umană și piatra zdrobitoare ca istoria divină dinăuntrul istoriei omenești — Dan. 2:
 1. Cristosul corporativ ca piatră și ca munte, Mirele cu mireasa Sa, omul corporativ al lui Dumnezeu cu suflarea lui Dumnezeu, îl va zdrobi și ucide pe Anticrist și armatele sale prin suflarea, sabia, guriile Sale — vv. 34-35, 44-45; 2 Tes. 2:8; Apoc. 19:11-21; Gen. 11:4-9; comp. cu Isa. 33:22.

2. Cristos Își produce mireasa ca noua creație prin creștere, transformare și maturitate; astfel, este nevoie urgentă de maturitate — Col. 2:19; 2 Cor. 3:18; Rom. 12:2; Evr. 6:1a.
 3. Ca piatra vie și prețioasă, piatra de temelie, piatra de colț și piatra de vârf a clădirii lui Dumnezeu, Cristos ne infuzează cu Sine ca prețiozitatea de a ne transforma în pietre vii și prețioase pentru clădirea Sa — 1 Pet. 2:4-8; Isa. 28:16; Zah. 3:9; 4:7, 9-10.
- D. Daniel și tovarășii săi au fost victorioși asupra seducției închinării la idoli — Dan. 3; comp. cu Mat. 4:9-10:
1. Orice nu este adevăratul Dumnezeu în duhul nostru regenerat este un idol care Îl înlocuiește pe Dumnezeu; orice nu este în duhul sau din duhul este un idol — 1 Ioan 5:21.
 2. Inamicul Trupului este sinele care Îl înlocuiește pe Dumnezeu cu interesul său propriu, înălțarea de sine, gloria de sine, frumusețea de sine și puterea de sine; în Trup și pentru Trup renegăm sinele și nu ne predicăm pe noi înșine, ci pe Cristos Isus ca Domn — Mat. 16:24; 2 Cor. 4:5.
 3. Tovarășii lui Daniel aveau un adevărat duh de martiraj; ei au stat în picioare pentru Domnul ca Dumnezeu unic și împotriva închinării la idoli cu prețul vieții lor, fiind aruncați într-un cuptor aprins la porunca lui Nebucadnețar — Dan. 3:19-23.
 4. Când Nebucadnețar s-a uitat în cuptor, a văzut patru oameni care umblau în mijlocul focului (vv. 24-25); al patrulea a fost Cristosul excelent ca Fiul Omului, care venise să fie alături de cei trei biruitori care sufereau și erau persecutați, și pentru a face din foc un loc plăcut în care să umble.
 5. Cei trei biruitori nu au avut nevoie să-I ceară lui Dumnezeu să-i elibereze din cuptor (comp. cu v. 17); Cristos ca Fiu al Omului — Cel care este calificat și capabil să simpatizeze cu poporul lui Dumnezeu în toate (Evr. 4:15-16) — a devenit tovarășul lor și a avut grijă de ei în suferința lor, făcând din locul lor de suferință o situație plăcută prin prezența Sa.
- E. Daniel și tovarășii săi au biruit acoperirea care împiedică oamenii să vadă stăpânirea cerurilor de către Dumnezeul cerurilor — Dan. 4:
1. În calitate de cei care au fost aleși de Dumnezeu pentru a fi poporul Său pentru preeminența lui Cristos, suntem sub conducerea cerească a lui Dumnezeu în scopul de a-L face pe Cristos preeminent — vv. 18, 23-26, 30-32; Rom. 8:28-29; Col. 1:18b; 2 Cor. 10:13, 18; Ier. 9:23-24.
 2. „El poate să smerească pe cei ce umblă cu mândrie” — Dan. 4:37b.
- F. Daniel și tovarășii săi au fost victorioși asupra ignoranței cu privire la rezultatul desfrânării înaintea lui Dumnezeu și insulta adusă sfințeniei Sale — cap. 5:
1. Faptul că Belșatar a luat vasele care erau pentru închinarea lui Dumnezeu în templul Său sfânt din Ierusalim și le-a folosit în închinarea la idoli a fost o insultă adusă sfințeniei lui Dumnezeu (v. 4); ei ar fi trebuit să învețe lecția din experiența lui Nebucadnețar (4:18-37); cu toate acestea, el nu a învățat lecția și, ca rezultat, el a suferit (5:18, 20, 24-31).
 2. „Un duh înalt, știință și pricepere, puțința să tâlcuiască visele, să lămurească întrebările grele [*lit.* noduri] și să dezlege lucrurile încâlcite” — v. 12a.

3. „[...] Tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta și ați băut vin cu ele, tu și mai-marii tăi, nevestele și țiitoarele tale; ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier, de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud și nici nu pricep nimic, și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia se află suflarea ta și toate căile tale!” — vv. 22-23, comp. cu v. 20.
- G. Daniel și tovarășii săi au fost victorioși asupra subtilității care interzicea credincioșia biruitorilor în închinarea lui Dumnezeu — cap. 6:
1. Centrul din Daniel 6 este rugăciunea omului pentru ducerea la îndeplinire a economiei lui Dumnezeu; rugăciunile omului sunt precum șinele care deschid calea pentru ca mișcarea lui Dumnezeu să continue; nu există altă cale de a aduce economia lui Dumnezeu în plinătate și în împlinire decât prin rugăciune; acesta este secretul interior al acestui capitol.
 2. Daniel s-a rugat cu ferestrele deschise spre Ierusalim; prin rugăciunea sa plină de har, Dumnezeu l-a adus pe Israel înapoi în țara părinților lor — v. 10; comp. cu 1 Împ. 19:12, 18.
 3. „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea și mai înainte” — Dan. 6:10.
 4. Dumnezeu va asculta rugăciunea noastră atunci când rugăciunea noastră este către Cristos (reprezentat de Țara Sfântă), către împărăția lui Dumnezeu (reprezentată de orașul sfânt) și spre casa lui Dumnezeu (reprezentată de templul sfânt) ca țel în economia eternă a lui Dumnezeu — 1 Împ. 8:48-49.

Mesajul patru

Intenția lui Dumnezeu cu Iov

Lectură biblică: Iov 42:1-6; 2 Cor. 3:8-9; 4:10-12, 16-18; 5:18-20

I. Intenția lui Dumnezeu cu Iov a fost ca el să devină o persoană care trăia în viziunea cerească și în realitatea economiei lui Dumnezeu:

- A. Experiența lui Iov a fost un pas făcut de Dumnezeu în economia Sa divină pentru a realiza mistuirea și despuierea lui Iov cel satisfăcut, pentru a-l dărâma pe Iov, ca Dumnezeu să aibă o cale de a-l reconstrui cu Însuși Dumnezeu și de a-l conduce într-o căutare mai profundă după Dumnezeu pentru a-L putea câștiga pe Dumnezeu în locul binecuvântărilor Sale și a propriilor realizări, în perfecțiunea și integritatea sa — Fil. 3:10-14; 1 Cor. 2:9; 8:3; Exod 20:6; 1 Cron. 16:10-11; 22:19a; 2 Cron. 12:14; 26:3-5; 34:1-3a; Ps. 24:6; 27:4, 8; 105:4; 119:2, 10; Evr. 11:6.
- B. Cel căruia nu-i pasă de Dumnezeu poate câștiga multe lucruri și poate părea că prosperă (Ps. 73:1-15); însă cel căruia îi pasă de Dumnezeu va fi restricționat de Dumnezeu și chiar despuiat de Dumnezeu de multe lucruri; intenția lui Dumnezeu cu căutătorii Săi este ca aceștia să găsească totul în El și să nu fie distrași de la savurarea Sa absolută (vv. 16-28).
- C. Scopul lui Dumnezeu atunci când tratează cu poporul Său sfânt este ca aceștia să fie goliți de orice lucru și să-L primească numai pe Dumnezeu ca și câștig (Fil. 3:8; comp. cu Ps. 73:25-26); dorința inimii lui Dumnezeu este ca noi să-L câștigăm pe deplin ca viață, ca rezervă de viață și ca totul pentru ființa noastră (Rom. 8:10, 6, 11; comp. cu Col. 1:17b, 18b).
- D. Pentru a trăi în realitatea economiei lui Dumnezeu cu distribuția Sa divină, avem nevoie ca Dumnezeu să Se zidească pe Sine în constituția noastră intrinsecă, astfel încât întreaga noastră ființă să fie reconstituită cu Cristos:
 - 1. După cum a fost dezvăluit în epistolele lui Pavel, scopul lui Dumnezeu în relația Sa cu noi este de a ne despuia de toate lucrurile și de a ne mistui, astfel încât să-L putem câștiga pe Dumnezeu din ce în ce mai mult — 2 Cor. 4:16-18.
 - 2. Zidirea bisericii se face prin faptul că Cristos Își face domiciliul în inimile noastre, adică prin faptul că Se zidește pe Sine Însuși în noi, făcând inima noastră, constituția noastră intrinsecă, domiciliul Său — Efes. 3:16-21.
- E. În Cristos Dumnezeu a fost constituit în om, omul a fost constituit în Dumnezeu și Dumnezeu și omul s-au contopit împreună pentru a fi o singură entitate, omul-Dumnezeu; aceasta implică faptul că intenția lui Dumnezeu în economia Sa este de a Se face pe Sine om pentru a-l face pe om Dumnezeu în viață și în natură, dar nu în Dumnezeire — 2 Sam. 7:12-14a; Rom. 1:3-4; Mat. 22:41-45; Ioan 14:6a; 10:10b; 1 Cor. 15:45b; Ioan 6:63; 2 Cor. 3:6; 1 Ioan 5:16a.

II. Economia lui Dumnezeu este Dumnezeu devenind om în carne prin încarnare pentru ca omul să poată deveni Dumnezeu în Duhul prin transformare pentru zidirea lui Dumnezeu în om și a omului în Dumnezeu pentru a câștiga un om-Dumnezeu corporativ:

- A. Cele mai minunate, excelente, misterioase și atotinclusive transformări ale Dumnezeului etern și Triunic în faptul că El a devenit om sunt mișcarea lui Dumnezeu în om pentru realizarea economiei Sale eterne — Mica 5:2; Ioan 1:14,

29; 3:14; 12:24; Fapte 13:33; 1 Pet. 1:3; 1 Cor. 15:45b; Fapte 2:36; 5:31; Evr. 4:14; 9:15; 7:22; 8:2:

1. Aceste transformări sunt procesele prin care Dumnezeu Triunic a trecut când a devenit un om-Dumnezeu, aducând divinitatea în umanitate și contopind divinitatea cu umanitatea ca prototip pentru reproducerea în masă a multor oameni-Dumnezeu; El a devenit întruparea Dumnezeului Triunic, aducându-L pe Dumnezeu la om și făcând ca Dumnezeu să poată fi contactat, atins, primit, experimentat, locuit și savurat — Ioan 1:14; Col. 2:9; Rom. 8:28-29.
2. Dumnezeu vorbește despre aceste transformări în Osea 11:4 spunând: „I-am tras cu legături omenești, cu funii de iubire”; fraza *cu legături omenești, cu funii de iubire* indică faptul că Dumnezeu ne iubește cu iubirea Sa divină nu la nivelul divinității, ci la nivelul umanității; dragostea lui Dumnezeu este divină, dar ea ajunge la noi prin legături omenești, adică prin umanitatea lui Cristos:
 - a. Legăturile (transformările, procesele) prin care Dumnezeu ne atrage includ încarnarea, viața umană, crucificarea, învierea și înălțarea lui Cristos; prin toate aceste etape ale lui Cristos în umanitatea Sa ajunge la noi dragostea lui Dumnezeu în mântuirea Sa — Ier. 31:3; Ioan 3:14, 16; 6:44; 12:32; Rom. 5:5, 8; 1 Ioan 4:8-10, 16, 19.
 - b. Separat de Cristos, dragostea eternă a lui Dumnezeu, dragostea Sa neschimbătoare și cuceritoare, nu ar putea fi predominantă în legătură cu noi; dragostea neschimbată a lui Dumnezeu predomină deoarece ea este o dragoste în Cristos, cu Cristos, prin Cristos și pentru Cristos.
 - c. Dragostea eternă a lui Dumnezeu este întotdeauna victorioasă; în cele din urmă, în ciuda eșecurilor și a greșelilor noastre, dragostea lui Dumnezeu va câștiga victoria — Rom. 8:35-39.
- B. Transformarea omului tripartit este mișcarea lui Dumnezeu de a-l deifica pe om, de a-l constitui pe om cu Dumnezeul Triunic procesat și finalizat; când Dumnezeu i s-a arătat, Iov L-a văzut pe Dumnezeu pentru a-L câștiga pe Dumnezeu pentru a fi transformat de Dumnezeu pentru scopul lui Dumnezeu — Iov 38:1-3; 42:1-6; 2 Cor. 3:16-18; Evr. 12:1-2a:
 1. Faptul de a-L vedea pe Dumnezeu rezultă în transformarea ființei noastre în imaginea lui Dumnezeu; prin urmare, cu cât Îl privim mai mult ca Duhul finalizat din duhul nostru, cu atât mai mult primim toate ingredientele Sale în ființa noastră ca element divin pentru a îndepărta vechiul nostru element, astfel încât întreaga noastră ființă să devină nouă; viața noastră creștină nu ține de o schimbare exterioară, ci de a fi transformat din interior — 2 Cor. 3:18; Ps. 27:4; Gal. 6:15-16.
 2. Putem rămâne în procesul zilnic de transformare întorcându-ne inima către Domnul, pentru ca să-L putem privi și reflecta cu o față dezvelită; o față dezvelită este o inimă care se întoarce către Domnul — 2 Cor. 3:16, 18:
 - a. A ne întoarce inima către Domnul înseamnă a-L iubi pe Domnul; cu cât Îl iubim mai mult pe Domnul, cu atât inima noastră va fi mai deschisă față de Domnul și El va avea o cale de a Se răspândi din duhul nostru în toate părțile inimii noastre.
 - b. A ne întoarce inima către Domnul, a ne deschide inima către Domnul, este cheia creșterii noastre în viață; ne putem deschide inima către Domnul pur

- și simplu spunându-i Domnului: „O Doamne, Te iubesc; vreau să Îți fac pe plac.”
- c. Pe măsură ce Îl privim pe Domnul zi de zi în toate situațiile noastre (Ps. 27:4), vom reflecta gloria Domnului și vom fi transformați în chipul Său din glorie în glorie.
 - d. Mulți creștini nu sunt bucuroși, deoarece Duhul dinăuntru lor nu este bucuros (Efes. 4:30; comp. cu Ps. 16:11; 43:4; Fapte 3:19-20; Exod 33:11, 14-17; Evr. 1:9; Ier. 15:16; Ioan 15:9-11; 1 Ioan 1:3-4; 2 Ioan 12; Fil. 4:4); dacă nu ne întoarcem inima către Domnul pentru a lăsa ca Duhul Domnului să Se răspândească în inima noastră, ne vom simți reținuți și deprimați.
 - e. Acolo unde este Duhul Domnului, este libertate (2 Cor. 3:17); dacă cineva spune că o întâlnire este plictisitoare, trebuie să ne dăm seama că el însuși este plictisit înăuntru; dar atunci când ne întoarcem inima către Domnul, savurăm Duhul ca libertate a noastră.
 - f. Odată ce Duhul eliberator are calea de a Se răspândi în toate părțile inimii noastre, suntem eliberați, transcendenți și liberi; această libertate este glorie, care este prezența lui Dumnezeu și expresia lui Dumnezeu; ne simțim nobili, onorabili și glorioși deoarece suntem transformați în chipul Său — v. 18; Gen. 1:26.
- C. Transformarea ne transferă de la o formă, forma omului vechi, la o altă formă, forma omului nou; Domnul îndeplinește această lucrare de transformare prin omorârea morții lui Cristos — 2 Cor. 4:10-12, 16-18:
1. În 2 Corinteni 4:10 Pavel spune că purtăm mereu în trupul nostru darea la moarte a lui Isus; *darea la moarte* înseamnă a omori; moartea lui Cristos ne omoară — 1 Cor. 15:31, 36; Ioan 12:24-26; 2 Cor. 1:8-9.
 2. Moartea lui Cristos este în Duhul compus; Duhul este aplicarea morții lui Cristos și eficacitatea ei — Exod 30:22-25; Rom. 8:13.
 3. Viața creștină este o viață care este tot timpul sub omorârea Duhului compus; această omorâre zilnică este dusă la îndeplinire de Duhul care ne locuiește în interior împreună cu mediul înconjurător ca armă de omorâre.
 4. Sub aranjamentul divin și suveran al lui Dumnezeu, totul funcționează pentru binele nostru, pentru transformarea noastră, prin omorârea morții lui Cristos; „binele” din Romani 8:28 nu este legat de persoane fizice, lucruri sau articole; numai Unul singur este bun — Dumnezeu — Luca 18:19:
 - a. Toate persoanele, toate problemele și toate lucrurile legate de noi sunt mijloacele Duhului Sfânt pentru a lucra bine pentru noi, astfel încât să putem fi încărcăți cu bine (Ps. 68:19a), cu Însuși Dumnezeul Triunic (comp. cu Gen. 45:5; 50:20).
 - b. Toate persoanele și toate situațiile legate de noi sunt aranjate de Duhul lui Dumnezeu pentru a se potrivi lucrării Sale din noi, astfel încât să fim transformați și conformați chipului primului Fiu al lui Dumnezeu — comp. cu Mat. 10:29-31.
- D. Transformarea e dusă la îndeplinire în noi pe măsură ce experimentăm disciplina Duhului Sfânt — Rom. 8:2, 28-29; Evr. 12:5-14:
1. Lucrarea Duhului dinăuntru nostru este pentru a constitui o nouă ființă pentru noi, dar lucrarea Duhului din exterior este pentru a dărâma fiecare aspect al ființei noastre naturale prin mediul nostru — comp. cu Ier. 48:11.

2. Ar trebui să cooperăm cu Duhul care operează în interior și să acceptăm mediul pe care Dumnezeu l-a aranjat pentru noi — Fil. 4:12; Efes. 3:1; 4:1; 6:20; 1 Cor. 7:24.

III. Slujba este rezultatul revelației plus suferinței — ceea ce vedem este introdus în noi prin suferință; prin urmare, ceea ce noi împărtășim este ceea ce suntem:

- A. Deși slujitorii sunt mulți, ei au o singură slujbă — slujba noului legământ pentru împlinirea economiei nou-testamentare a lui Dumnezeu; lucrarea noastră împreună cu Cristos este pentru a duce la îndeplinire această slujbă unică, administrarea lui Cristos oamenilor pentru zidirea Trupului Său — Fapte 1:17; Efes. 4:11-12; 1 Tim. 1:12; 2 Cor. 4:1; 6:1a.
- B. Trupul ca întreg are o singură slujbă corporativă, dar pentru că această slujbă este serviciul Trupului lui Cristos și pentru că Trupul are multe membre, toate membrele au propria lor slujbă pentru ducerea la îndeplinire a slujbei unice — Fapte 20:24; 21:19; 2 Tim. 4:5; Col. 4:17.
- C. Slujba este pentru administrarea Cristosului pe care L-am experimentat și este constituită cu și produsă și formată din experimentările bogățiilor lui Cristos dobândite prin suferințe, presiuni mistuitoare și lucrarea omorâtoare a crucii — Fapte 9:15-16; Col. 1:24; Fil. 3:10; 1 Tim. 4:6; 2 Cor. 1:4-6, 8-9, 12; 3:3, 6:
 1. Slujba Duhului este ca noi să ajungem la vârful înalt al revelației divine prin administrarea lui Cristos de către noi ca Duh, care dă viață — vv. 8-9, 6, 3; Apoc. 22:17a.
 2. Slujba dreptății este ca noi să intrăm în trăirea de om-Dumnezeu prin administrarea lui Cristos de către noi nu doar ca dreptate a noastră obiectivă, ci și ca dreptate subiectivă și trăită pentru expresia autentică a lui Cristos — Rom. 5:17; Fil. 3:9; Apoc. 19:8.
 3. Slujba împăcării este ca noi să păstorim oamenii potrivit lui Dumnezeu (în unitate cu Cristos în slujba Sa cerească de păstorie) prin administrarea lui Cristos de către noi ca și cuvânt al împăcării, astfel încât să-i putem aduce pe cei din poporul lui Dumnezeu în duhul lor ca Sfânta Sfințelor pentru ca ei să devină persoane în duh — 2 Cor. 5:18-20; Ioan 21:15-17; 1 Pet. 5:2-4; 2:25; Apoc. 1:12-13; Evr. 10:19, 22; 1 Cor. 2:15.
 4. Prin intrarea noastră deplină într-o slujbă atât de minunată în cele trei aspecte ale sale, Domnul va avea o cale de a aduce bisericile într-o nouă trezire.
- D. Necazul este dulcea vizitare și încarnare a harului cu toate bogățiile lui Cristos; harul ne vizitează în principal sub forma necazului — 2 Cor. 12:7-10:
 1. Prin necazuri, efectul de omorâre al crucii lui Cristos asupra ființei noastre naturale ne este aplicat de Duhul Sfânt, deschizând calea ca Dumnezeu învierii să Se adauge pe Sine în noi — 1:8-9; 4:16-18.
 2. Necazul produce răbdare, care produce un caracter încercat — o calitate sau un atribut aprobat care rezultă din îndurarea și experimentarea necazului și a testării — Rom. 5:3-4.
- E. Dumnezeu S-a revărsat pe Sine ca dragoste în inimile noastre cu Duhul Sfânt, care ne-a fost dat, ca puterea motivatoare din noi, pentru ca noi să putem fi mai mult decât biruitori în toate necazurile noastre; de aceea, când îndurăm orice fel de necazuri, nu suntem dați de rușine, ci Îl trăim pe Cristos pentru mărirea Sa — v. 5; 8:31-39; 2 Cor. 5:14-15; Fil. 1:19-21a.